

MŰVÉSZETI DIÁKKÖRI DOLGOZAT

MŰVÉSZETI DIÁKKÖRI DOLGOZAT

A KAPITÁNY NAPLÓJA

BKF-AMI

képi ábrázolás

konzulens tanár: Rácmolnár Sándor

TARTALOM

ötlet.....	1. oldal
történet.....	1. oldal
technika.....	2. oldal

Régóta foglalkoztat a gyermekirodalom, ezen belül az illusztráció és a képregény, ezért úgy döntöttem egy mesekönyvet készítek, amely a kisebb korosztályhoz szól. Régóta érlelődött bennem, hogy mesekönyvet írok, amelyben főleg a kép dominál, hiszen egy gyerek először a képet nézi meg, az hat rá elsőként.

Ötlet

Az ötlet egy rajzból született, melyen egy kapitány ül a hajója előtt és pipázik. Maga a rajz annyira megtetszett, hogy arra gondoltam miért ne lehetne története. Mindig izgalmasak a hajózással kapcsolatos történetek (robinsonád műfaj). Itt is hasonló témájú kalandos történetek jutottak eszembe, melyek fenntartják az olvasó figyelmét, mint például *Bürger: Münchhausen báró* c. könyve vagy *Swift: Gulliver utazásai*. Tehát a koncepcióm az volt, hogy egy rövid kalandos történetet mesélek el, amelyben megjelennek a már ismert mitológikus vagy éppenséggel valós teremtmények. Egy igényes munkát szerettem volna kiadni a kezemből, ami kielégíti a gyerekek vágyait, amikor egy mesekönyvet fognak a kezükben.

Történet

A történet főszereplője *Lucas Grande* kapitány, akinek van egy kereskedő hajója, melyen állatokat szállít a világ különböző állatkertjeibe vagy éppenséggel szabadon engedi őket. Rengeteg kalandot átélt ember, aki ezeket az eseményeket papírra is veti. Pontosabban a hajónaplójába. Innen a cím: *A kapitány naplója*. Útjain elkíséri őt a kislánya, aki mindig feltalálja magát a szorult helyzetekben a maga gyermeki viselkedésével. Ő az örök optimista, ahogy egy gyerek látja a világot. Így lesz azonosulási pont az olvasóval. A másik szereplő a matróz, aki segít a hajó rendbentartásában (az élelmiszer készlet felemésztésében) és ha kell beveti hatalmas erejét, és végül a kapitány papagája.

A történet egy visszaemlékezés, miközben a kapitány a hajónaplót írja. Mallorca szigetéről indulnak, hogy különleges állatok után kutassanak a messzi Amazonas dzsungelében, de útközben, ahogy lenni szokott a tengereken egy nagy viharba kerül a hajójuk, ami felébreszt egy hatalmas halat, mi végül le is nyeli a társaságot hajóstúl. Szerencsére, furmányosságuknak köszönhetően sikerül kijutniuk a halból és észreveszik, hogy teljesen eltévedtek. Egy kis szigetre bukkannak, ami lakatlan, de sikerül feltölteniük az élelmiszerkészletüket és a sok gyümölcsfa közt találnak egy olyat amin három nagy

különös termés lóg, melyet még nem láttak ezelőtt. Így hát magukkal viszik azokat. Ezzel a három terméssel egy keretes szerkezetet akartam adni a könyvnek, ami végül a megoldás is lesz számukra. Még mindig nem tudják hol vannak és merre is kell menniük, de szerencsájükre útközben találkoznak néhány sellővel, akik el mondják, hogy a hazavezető utat csak az ezer éves teknős tudja, mert csak ő ismeri a hazautat. Így hát útra kelnek megkeresni a teknőst és míg eljutnak hozzá sok furcsa és ijesztő helyen kell keresztül menniük, melyek mind egy rejtvény amit meg kell oldaniuk, hogy tovább tudjanak menni. Mikor végül megtalálják a teknős az segít nekik hazajutni, csakhogy egy hatalmas örvénybe ütköznek a tengeren, melyet nem tudnak elkerülni, de az utolsó pillanatban a három termésről kiderül, hogy bábok voltak amik kikelnek. A kapitány gyorsan a hajóhoz köti a nagyméretű pillangókat és hazarepülnek átvészelve az örvényt. Így nem csak hogy megmenekülnek, de meg is van amiért elindultak. Mivel inkább illusztrátor vagyok és nem író, eleinte nehezen ment a történet kitalálása, így csak a képeket csináltam, melyeket mint egy puzzle-t összeraktam és így kiadta a kép a történetet.

Technika

Mikor elkezdtem, úgy volt, hogy képregény lesz, melyet gyors és laza vonalakkal ábrázolnék a mozgás illúzióját létrehozva ezzel, de közben megpróbáltam a kollázst színes papírból és színes ceruzával, amely egyértelművé tette a számomra, hogy ezzel kell folytatnom. Azért is választottam ezt a technikát, mert ez egy egységes színes felületet ad a formáknak és egyértelművé válik a kép. Viszonylag gyorsan is lehet vele dolgozni és nagyon szép és egyszerű megoldásokat nyújt a színes papír. Fontos volt az is, hogy az ábrázolni kívánt forma nem csak hogy érthető legyen, hanem jól is nézzen ki, egyfajta minőséget hozzak létre. Figyelni kellett arra is hogy ne menjen el túlságosan az absztrakt felé, ne legyen nagyon elvont.

Így tehát egy szép színes és izgalmas könyv jött létre, amely biztosra veszem az olvasókat is érdekli majd.